

Seirende livskraft

Jeg stod engang i China og talte over emnet: «Seirende livskraft», da en liten kropling satt på en av de fremste benkene. — Hun var så bedrøvelig vanskapt, at hun ikke kunde nå op til å se over benkens ryggstø. Hele tiden under det jeg talte, bad jeg i mitt hjerte, at denne hårdt slagne sjel måtte få del i mitt budskap. Men jeg fant at jeg hadde ødslet med min medfølelse for hun blev isteden et budskap for mig. Ved foredragets slutt kom en kvinnelig misjonær frem til mig for, som hun sa, å forestille en av sine lærere — og så førte hun mig til denne kropling. Hun måtte ha sett et drag av forundring i mitt ansikt, for hun sa: «Ja, en av mine lærere, og mer enn det, en av de beste jeg har. Hun er i virkeligheten den største åndelige kraften i vår skole og har ledet flere mennesker til Gud enn noen annen i denne by».

Jeg blev interessert og bad henne fortsette. Hun berettet videre for mig, hvordan denne kvinne, som et lite barn var sluppet ned av uforsiktede hender, så at ryggraden brakk, og hvordan hun i mange år siden hadde vært en liten kropling med dårlig humør og med en bitter tunge som hadde forbannet sig selv og sine omgivelser. Det var forresten ikke å forundre sig over, for hun syntes å ha god grunn for sitt dårlige humør og sin protest mot en verdensorden som kunde la noe slikt inntreffe, uten at hun selv hadde gjort noe, som kunde fortjene det. Men en dag slapp hun Kristus inn i sin forbitrede sjel, og se, alt var forandret! Til alles forundring besluttet hun

sig for å bli lærerinne. Det er forunderlig å se, hvor livet innstiller sig på alvorlige oppgaver, når Kristus kommer inn i hjertet. Hun kjente dette alvorsskrav og blev lærerinne, men da hun sendtes til en by for å ta vare på en skole blev det nesten oppløp blandt folket, som anså, at hennes forkroblede kropp var et dårlig eksempel. Men misjonærene arbeidet for at de skulde forsøke med henne, og lovet at hun skulde bli kalt tilbake hvis de ikke syntes om henne som lærerinne. Av medlidenhet gikk de med på dette. Da misjonæren efter noen år kom for å hente henne og gi henne en større skole, holdt det på å bli oppløp igjen. Innbyggerne i byen påstod, at de aldri før hadde hatt en slik lærerinne, for hun utstrålte Guds kjærlighet og kraft. Hun hadde gjort sin lille forkroblede kropp til et verktøi for en suveræn ånd. Det siste jeg så av henne var da hun skjøv sin lille bambusstol foran sig mens hun strevet frem over gulvet. Den stolen tjenestegjorde som krykker for henne, det var på den stolen hun satt når hun underviste, og på den stolen har hun plass mens Kristus dag for dag kroner henne med livets krone. Den er hennes kroningsplass.

Stanley Jones.

Korset

Ta mitt åk på og lær av mig, for jeg er sagtmelig og ydmyg av hjertet, så skulde I finne hvile for eders sjæle; for mitt åk er gavnlige og min byrde er lett! Korset blev lagt på Frelserens skuldre og Han bar sitt kors —

til Han segnet. Hans byrde var ikke lett. Korsets byrde, all verdens synd. Lammet blev ført til slakterbenken bærende din og all verdens synd. Derfor er ditt åk og din byrde lett om du tror på Ham, som blev gjort til synd for dig og alle.

Ida Schoyen.

Lengsel

Mell.: La mig gå —

Jeg vil skynde mot en morgen hvor ei solen skal gå ned. Her i gleden blandes sorgen, men hos Gud er evig fred. Jeg vil skynde mig — det haster — ingen tid jeg spille kan. Jeg i nådens favn mig kaster, jeg vil nå det skønne land.

Jeg vil stå i blandt den skare, som de hvite klæder får, de som kommer fra all fare og for Gud og Lammet står. Jeg på veien mig har saret, og det gråt i sjel og sinn, men de tærer jeg har båret, skal han tørre av mitt kinn.

Jeg kan høre sangens toner, fra det store frelste kor, til vår Gud og vår forsoner, som i herligheten bor.

Jeg kan høre kjente stemmer, — vi har sunget sammen her — Der de jordens sorger glemmer, for Guds herlighet de ser.

Jeg kan se den elv som rinner, ut fra Lammets trone hist, og enhver som prisen vinner, drakk dens vann til aller sist. Der er synden, der er døden og dens brodd tilintetgjort. Og den jord som kjente noden, for Hans åsyn viket bort.

Horten 4.—5.—36.

M. Madsen.

Verdensutviklingen

Verdensutviklingen bedømmes høist forskjellig efter de forskjellige innstillinger likeoverfor til verdensens realiteter.

For det første har vi spotterne, som apostelen Peter omtaler, — de som sier: «Hvor er løftet om hans gjenkomst? for fra den tid fedrene sov inn, vedblir jo alle ting som de var fra skapningens begynnelse.» Disse mennesker benekter igrunnen at det er noen verdensutvikling i det hele tatt, — det er bare et evindelg kretsløp. Og det kan være meget som tilsynlatende gir dem grunn for en sådan påstand.

Salomo, som var visere enn noe annet menneske, sier jo i Predikere boks første kapitel:

«Solen går op og solen går ned, og den haster tilbake til det sted hvor den går op. Vinden går mot syd og vender sig mot nord, den vender og vender sig om under sin gang og begynner så atter sitt kretsløp. Alle bekker løper ut i havet, men havet blir ikke fullt, til det sted som bekkene går til, dit går de alltid igjen.»

Dette kretsløp gjør sig også gjeldende på mange andre områder. Når Farao i sine drømmer fikk se syv fete og syv magre kyr, og derefter syv fulle og syv tomme aks, så er dette et meget betegnende bilede av de stadig skiftende forhold i tilværelsen.

De fete kyr og de fulle aks var syv gode år med overflod over hele landet, og de magre kyr og de tomme aks var syv hungersår, som skulde avløse overflodsårene og arme ut landet. Dette inntraff noksagt som Josef forutsa, og det har senere gjentatt sig gang på gang.

Det er det samme vi møter igjen i det moderne uttrykk: «konjunktursvingninger» og det betegner menneskehetens seilads på det opprørte verdenshav i medvind og motvind — i oppgang og nedgang — i «gode» og «dårlige» tider. På enkelte områder synes endog Faraoos syvårsperioder noksagt å gjenta sig; på andre områder kan oppgangs- og nedgangsperiodene være av større eller mindre varighet. Men alltid finner vi igjen denne stadige omskiftning av forholdene.

Det er imidlertid en stor misforståelse, når man mener å kunne ta dette til inntekt for den oppfatning at alle ting vedblir å være som de var fra skapningens begynnelse «De som påstår dette, er blinde for at det fra gammel tid var himler og en jord, som var blitt til utav vann og gjennom vann ved Guds ord og derved gikk den verden som da var under i vannflommen. Men de himler som nu er, og jorden er ved det samme ord spart til ilden, idet de oppholdes inntil den dag da de ugudelige mennesker skal dømmes og gå fortapt.»

Nei, alle ting vedblir nok ikke å være som de var fra skapningens begynnelse. Den verden som var før vannflommen fikk lov til å utvikle sig til et visst punkt, da himmelens Gud selv grep inn i forholdene. Den verden som nu er, får også lov til å utvikle sig til et bestemt punkt, men når det kommer så langt vil den samme Gud atter gripe inn. Denne erkjennelse er imidlertid ikke grunnet på menneskelig visdom og forhold, men på guddommelig åpenbaring og tro.

Forts. 4. side

Misjonen i India.

En amerikansk misjonær, en metodistbiskop, hr. Pickett, har uttalt til en medarbeider i «Svenska Morgonbladet» at i 1935 blev det døpt ca. 150,000 personer i India. Han mener at India er den rikeste misjonsmark i verden nu for tiden. Om 5 år vil de kristnes tall derute være fordoblet, mener han.

Det danske misjonsselskap

skal sende ut et halvt snes nye misjonærer i den nærmeste fremtid. Skjønt den økonomiske stilling er vanskelig for selskapet, krever arbeidet på misjonsmarkene at der nu sendes ut nye folk. Særskilt gjelder dette arbeidsmarken i India. I de siste år

er der kommet hjem flere misjonærer derfra uten at nye er satt istedet.

Kristendommen går frem blandt arbeiderne i Danmark.

I det danske «Lægmandsbladet» skriver en av dem som arbeider med å forkynne ordet på fabrikker og blandt arbeiderne:

«Hvad ser vi idag? Vi ser, at ungdommen i store skarer kommer sammen til kristne møter. Vi ser voksne menn og kvinner fylle vårt lands største forsamlingshus til trengsel, aften efter aften, for å lytte til det gamle og dog evig nye evangelium om Jesus Kristus, synderens venn og frelser. Vi ser at selv dypt inne i fagorganiserte arbeideres rekker, der hvor den «materialistiske verdensopfattelse var alfa og omega, der er det nu vår bud.

Vi ser arbeiderne samles i bibelkretser. For tiden 114 kretser med 3000 medlemmer ut over hele landet. Vi oplever å se arbeidere på kirkens prekestol tale

evangeliet til deres lyttende kamrater, som alle steder fyller kirkene.

I djerve og trosvarme ord tolker de kristne arbeiderne deres glede og lykke over å være kommet i et personlig forhold til den levende Gud. Og alle peker de på Jesus Kristus som veien, sann heten og livet.

Den mur som gudløse førere har reist mellem kirken og arbeiderne, blir nu revet ned av barkedens nærver. Ti nu begynner arbeiderne å forstå at det var løgn når noen innbilte dem at vi mennesker selv kunne skape det nye samfund. Arbeiderne kan nu se at i et gudløst samfund blir det «alles krig mot alle.» At uten Gud vil de onde drifter i mennesket ta makten og gjøre verden til et helvede å leve i. Kjennsgjerningene taler deres tydelige språk».

Boltzius.

Den 17. mai var det 100 år siden den svenske predikant Fred-

rik August Boltzius blev født. Han er mest kjent for sin tro på Guddommelig helbredelse. På museet i Karistad opbevares nu flere hundre staver og krykker som blev latt tilbake hos Boltzius av personer som var blitt lagt ved bønn og håndpåleggelse. På samme sted gjemmes også ca. 33,000 brev som er sendt til Boltzius fra syke folk. De er skrevne i årene 1880—1909. Aret 1905 opviser det største antall brev: 2813.

Bibelen på etiopisk.

Hele bibelen eller deler av den er oversatt til ialt 15 forskjellige dialekter.

Som et apropos til Etiopia-krigen har et bibelselskap i Paris nylig stillet ut i sine vinduer et stort kart som viser hvor mange oversettelser det finnes av bibelen på de ulike etiopiske tungemål.

Det viser sig at når en regner med både det selvstendige Etiopia og de engelske, franske og

italienske koloniene, finnes det bibeloversettelser på 15 dialekter. Mange av dem har bare et enkelt evangelium, eller Davids salmer. Av hele bibelen finnes to oversettelser, nemlig på det etiopiske riksmålet amarisk, og på det utbredte nord-galla-målet.

Misjonarbeidet i England.

Der er ca. 40 misjonsselskaper i Storbritannia. De har en årlig inntekt på ca. 2 millioner pund (efter nuværende kurs ca. 40 millioner kr.) I 1935 har de fleste selskaper hatt nedgang i inntekten.

I Norge

har misjonsinntektene steget i 1935. Av de 15 norske misjonsselskaper er det bare 4 som har hatt nedgang i inntekten, resten oppgang.

Den samlede inntekt til norsk hedningemisjon er ca. 3.2 millioner kr. Oppgangen i 1935 utgjør vel en kvart million kr.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.
Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:
«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 2 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresserendringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Askim.

Evangelister som vil besøke de frie venner i Askim må skrive i god tid til br. Oskar Falck, Askim.

Dette nr.

kommer litt senere enn almindelig. Vi innskrenker også i år et nr. til fordel for Vinterhette. Neste nr. kommer ca. 15. juli.

Ny bok.

Predikant Jørgen Dammen, Ski, som gikk hjem til Herren for noen år siden, skrev før sin død en brosjyre som han kalte «Be-kjennelsen». Han fikk ikke gitt den ut før sin død, men nu har hans sønn, evangelist Ruben Dammen, latt den trykke og utgi. Boken er meget lærerik og trosstyrkende og vil bli til velsignelse for alle som leser den.

Den er jo også et minne om bror Dammen hvorigjennem han taler til sine venner enda han er død.

Boken blir på ca. 40 sider plus omslag. Den blir pent utført og trykt på godt papir. Et foto av forfatteren vil også interessere hans venner.

Den vil antagelig bli ferdig om 8 a 14 dager. Pris m. m. senere. G. Iversen.

Landsvennestevefot

skal i år holdes i Sandefjord 25—28. august. Som kjent er flere kristelige organisasjoner representert der.

Taler blir blandt andre: Forstander Lars Berg, pastor Alf Wathne, cand. theol. A. T. Ørn, biskop Lunde, borgermester Sollem m. fl.

Har du betalt kontingenten?

For å klare våre utgifter må vi ha kontingenten inn i rett tid. Hvis du ikke har betalt for i år, eller står tilrest for enda lengere, så send den snarest.

Konferanse i Honningsvåg.

Som det sees av annonsen i dette nr. har de frie venner konferanse i Honningsvåg i de første dager av september. Mere i neste nummer.

Urolighetene i China.

Fra Hanan, China er kommet meddelelse om at misjonær Samseth er tatt til fange og bortført av røvere.

Hjem til Herren.

En av våre trofaste abonnenter, baneformann O. Mjelde, Svenkerud, Hallingdal, gikk for en tid siden hjem til Herren. Han var meget interessert i Herrens

Åndelig disiplin

Når Paulus i Efeserbrevet 6. kapittel beskriver den åndelige våbenrustning, begynner han med å tale om å være «omgjordet med sannhet». «Stå da omgjordet med sannhet». Peter begynner med samme sak, når han i sitt første brevs første kapittel gir derektiv for de helliges liv og vandel: «Omgjord derfor eders sinns lender.» Peter forklarer hvad som skal omgjordes, og Paulus taler om å være omgjordet. «Eders sinns lender» omgjordet med «sannhet».

Det er helt naturlig at Paulus begynte der i sin beskrivelse av den åndelige våbenrustning, for innen soldaten tar på sig panser og hjelm og griper skjoldet og sverdet, strammer han beltet. Glemmer han det, vil klædningsflagre for himmelsens vinder under marsjen og hindre ham i kampen når treningen begynner. «Stram beltet», hørte jeg mer enn en gang loitnanten rope til slurvede rekrutter under ekserisistiden. Og det er just hvad Paulus roper til sine åndelige «rekrutter» i Efesus og til alle tiders kristne. «Stå omgjordet om eders lend med sannhet.»

Grunnen til at mangen nyomvendt faller allerede i første trefning og at mangen gammel kristen aldri blir en åndelig kjempe, er helt enkelt den at man har glemt beltet. Man har ikke forstått nødvendigheten av den Hellige And's disiplin over sinnet. Tanker og følelser — vilje og fantasi — har flagret for alle vinder — stundom brennende bønner om at Gud skal forherliggitt sitt navn, og innimellem en sykkelig omtanke for sin egen ære. — Hellige ord iblandt, men aldri hellige prinsipser som følges, koste hvad det koste vil.

Det er løse tanker — løse følelser — en løs vilje og — løse ord. Det er indre, åndelig løsakthet. Ingen disiplin. Klædningsflagrer, og djevelen behøver bare blåse på dem, så faller de. Ta beltet på, broder! Og stram det godt til. Det behøves i disse tider. «Omgjord derfor eders sinns lender». Tred inn under sannhetens And's disiplin med hele ditt sinn!

Det var ikke bare krigeren som skulde ha beltet på sig. Arbeideren skulde også ha det. Den østerlandske klædning var laget slik at den krevde belte. Og uten det var arbeideren uduelig for sitt arbejde. Den flagrende klædning lå i veien og hindret hans bevegelser. Han var ikke fri. Hva er grunnen til at en hel

sak og både hedningemisjon og arbeidet i Nord-Norge hadde en god støtte i ham.

Efter hans død har flere av de virksomheter som stod hans hjerte nærmest fått tilsendt større og mindre beløp, særlig virksomheten i Nord-Norge.

Med ham er en opriktig og varmhjertet kristen gått bort herfra.

Må Herren reise op flere slike. Vi trenger dem.

del kristne er uduelige til å hjelpe andre?

De mangler kraft, sier vi. Og ofte er det sant. Det er ikke mulig å være en god åndelig arbeider så lenge man selv lider av blodmangel og svakhet. Og det er synd å forsøke å drive slike ut i et intensivt arbeid for å redde andre. De behøver istedet et åndelig sanatorieophold med frisk luft og god kost.

Men også mange som er vel-signet av Gud — og rikt velsignet — er uduelige til virkelig å hjelpe andre.

Hvorfor?

Man har ikke lært å bruke den kraft som Gud har gitt. Man har ikke lært å bruke den i sitt eget liv og ennå mindre har man lært å lede den inn i praktisk bruk i andre menneskeliv. Den Hellige And har ikke fått hel og full kontroll over sinnet. For en kan være løsaktig i sitt sinn, også om en er åndelig.

Og når Herren kaller til hellig tjeneste — t. eks. under en vekselestid — behøver man stundom både dager og uker for å bli i stand til å hjelpe sine kjempende medmennesker. Man får så meget besvær med sin egen flagrende, uordnede drakt — sitt uordnede indre — at man hver-

Kongens ærinde har hast

«Redd dem, som hentes til døden og de som vakle hen for å drepes, måtte du dog holde dem tilbake.»

Ordspr. 24, 11.

Vi har meget evangelisk arbeid igang i vår tid, men der er en arbeidsgren, nemlig traktatmisjon, som ligger meget nær.

Her er et stort arbeidsfelt, når vi tenker på alle disse mennesker som ikke søker til Guds hus. Kan vi ikke gjøre noe mere for å nå dem, med et ord fra Gud?

Jesus døde også for dem, han ynkes inderlig over dem som farer vill, han sier til sitt folk: «Redd dem som hentes til døden.»

Herren minner oss om, at Kongens ærinde har hast; dette kan vi også forstå nu, når vi ser tegnene på Kristi gjenkomst, opplyses for våre øine. Skriften sier: «Vågn op, du som sover og stå op fra de døde og Kristus skal lyse for dig.» (Efes. 5, 14).

Jesus kan ikke bruke den tjener som sover, derfor vågn op og iklædd dig Guds fulle rustning, så du kan stå dig mot djevelens kunstgrep. Bli fylt av Andens skriften, da blir du brukbar i Herrens tjeneste, da får du et klart åndelig syn, så du også ser menneskenes nød, da vekkes trang, efter å holde dem tilbake, som vakle hen for å miste livet.

Høsten er stor og arbeiderne få. Jesus ser også idag ut efter mennesker, som vil gå hans ærinde, til døende menneskesjele, med livets ord.

Se profeten Esaias 6, 8: «Da horte jeg Herrens røst si: Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss? Da sa jeg: Se, her er jeg, send mig.»

ken duger til eller rekker å hjelpe andre.

Slik går det for dem som er ærlige i sitt sinns løsakthet. De andre ruser avsted for å virke for Gud, uten å bry sig om sin egen indre drakt. Man trøster sig med at Guds nåde er større enn all vår brist, og at han ofte lar brukte dårlige redskaper til å fremme sitt verk.

Ja, dette er sant, min broder! Guds nåde er større enn all vår brist, men om ikke Guds nåde får hjelpe oss i fra vår «brist» (indre synd) så løper vi den risikoen å dra nåden til løsakthet. Og det er farlig. For når en til løsakthet forvondt nåde blandes sammen med et løsaktig liv, da er det ikke meget håp lenger. Sannhetens And får ingenting å gripe tak i. Aldi blir gele!

Og aldri kan Gud bruke dig til å lede andre inn i en disiplin du selv er fremmed for. Så lenge din klædning flagrer på et eller annet punkt, så vil de som du over innflytelse på, bære flagrende klædning på samme område. Uten denne indre, åndelige og hellige disiplin, er du ubehjelpelig dømt til å være en religiøs kvaksalver som fusker bort Guds verk i dyrt kjøpt menneskesjeler.

«Omgjord derefor eders sinns lender: Ta beltet på dig og stram det godt til. «Stå omgjordet om deres lend med sannhet».

Frank Mangs i «Misjonsbladet».

Lær mig Gud

Lær mig å høre når din stemme taler selv om mitt hjerte bever ved ditt ord. Lær mig å tale fritt når du det vil og tie når du tanshet vil, min Gud.

Lær mig frimodig, villig frem å selv om din vei er jeg en fullt selv om du vil. Lær mig å tie og mitt andrer kaste, det strålende. Lær mig å høre når du det vil og tie når du tanshet vil, min Gud.

Lær mig med troskap her å mitt i en verden full av syndens kjoen å dra nåden til løsakthet. Lær mig å hvile trygt, mitt i en verden full av syndens kjoen å dra nåden til løsakthet.

Lær mig å være stille i min glede og prise dig med lovsang i min sjel for vil en tærer ofte kinden ved, jeg går jo dog med dig til himmelen.

Lær mig som du å give glad og som mig selv min neste ha kjære. Lær mig å se mot hjemmet i det tryk og huske at det er mig dog så nær.

Lær mig å våke og beständig bedø, lær mig å fylles av din Hellig And. Jeg frykter ikke død, ei satans verk når blot jeg vet jeg hviler i din hånd.

Innsendt av I. B.

FRA LESEKRETSEN

Frelsesmuligheter

etter de helliges opprykkelse

Det har av og til kommet frelse både i skrift og tale, angående frelsesmuligheter efter at de hellige er hentet hjem.

Her, som i mange andre spåsmål er naturligvis meningene delte. Noen mener at ingen blir frelst efter bortrykkelsen og andre mener at nettop da skal det bli mulig å frelse som frelles.

Uten å gå inn på noen av disse fortolkninger, tror underetningen at dette er et emne vi har meget lite greie på. Vi har ikke fått en påbud om å predike om frelse etter brudens optagelse. Det så Fredriksvi er satt til å forkynde om idag om du hører hans røst. Der kan du bli frelst. Idag er det nå Kl. 7.

fullbragte verk, idag kan du bli frelst til å bli med når han kommer for å hente sine hellige. Husk det siden skal bli tror jeg vi bør være varsomme med å slå fast.

Efter min opfatning tror jeg ingen som har hørt evangeliet og forkastet det får noen anledning siden til å bli frelst. Tør ikke å ansvare for å la en slik forkynnelse gå ut til folk. Tenk om det ikke var slik. Hvad vil dere som holder dette frem svare, og dere skal stå til ansvar for deres forkynnelse?

Bør vi ikke være forsiktig frembære det budskapet Jesus har gitt oss — og la ting som vi tror eller mindre forstår ligge?

En som er grepet av alværet.

Mirakler i vår tid.

Av denne meget godt anbefalte bok har vi bare noen få eksemplarer igjen og da vi gjerne vil ha så dem snarest sendes de portofritt når beløpet kr. 1.50 innsendes.

Misjons-Røsten, Sarpsborg

Kvitteringer.

Til Misjons-Rosten.
 Ved Marie Halland har vi mot-
 tatt fra avdøde bfm. O. Mjelde
 kr. 100.00. Et hundre kroner —
 for hvilket vi med hjertelig takk
 bermed kvitterer.
 Vestre Jakobshelv 2/6—36.
 Marta og Andreas
 Mathisen.

Kvittering.
 Undertegnede erkjenner her-
 ved å ha mottatt kr. 700.00 efter
 nu avdøde br. O. Mjelde, Halling-
 dal. Kr. 600.00 som efter give-
 rens ønske skulde være til bedeh-
 ens ønske skulde være til bedeh-
 ren i Finnmark er videre sendt til
 herr Alfred Myseseng, Kjøllefjord.
 som er vennenes kasserer for det
 påtenkte bedehus.
 Kr. 100.00 av ovenfor nevnte
 beløp som jeg personlig skulde
 beholde til evangelietts fremme i
 Finnmark er takkende mottatt
 av mig.
 Breivikbotn den 28/5—36.
 Oskar Gamst.

Kvittering.
 Til reparasjon av bedehuset i
 Skarsvåg har vi mottatt fra Os-
 kar Gamst, Breivikbotn kr. 50.00.
 Pengene er gitt av en barnemi-
 sjon på Tjøme ved søstrene Sol-
 veig Jørgensen og Margit No-
 rum.
 På vennenes vegne hjertelig
 takk.
 Skarsvåg 3. juni 1936.
 Harald Pedersen.

Kjøllefjord.
 Vi vil gjennom Rosten takke
 samtlige givere for det pengebeløp
 som jeg har mottatt til det på-
 tenkte Frie venners bedehus her.
 Mottatt fra:
 Isak & Antonette, Kvals-
 vik kr. 50.00
 Indrefjord og Hammerfest
 ved Helene Lindberg 10.00
 G. N. 5.00
 Offer i Kjøllefjord 28.75
 O. Sætrum og hustru, Ki-
 strand 15.00
 Ubenevnt Honningsvåg 50.00
 Harry Gamt Hasvik 10.00
 Evangelist Henrik Eilert-
 sen 5.00
 Arvid Myreng Kjøllefjord 5.00
 Skipperud Kisstrand 5.00
 Anton Johannsen, Hon-
 ningsvåg 5.00
 B. Gadrubakken og E.
 Aaseth 15.00
 Mauseth Hasvik 20.00
 Evangelist O. Gamst, Brei-
 vikbotn 5.00
 Einar Johansen, do. 5.00
 Oskar Pedersen, do. 5.00
 N. Stien, do. 5.00
 Demanda Eilertsen, do. 5.00
 Kvalsvik Kjøtvik, do. 5.00
 Astri Mauseth Hasvik 5.00
 Agnis Mauseth Hasvik 5.00

Må et Åndens pinsevær gå over
 Finnmark. Be derom, kjære tro-
 ende venner!
 Husk vår kasserers adresse:
 Rachel Fabricius, Schwensensgt.
 14, Oslo, som mottar gaver til ar-
 beidets forskjellige grener.
 Med ønsket om en god sommer
 og vel møtt til vårt stevne i Ham-
 merfest 11—12 juli alle I som har
 anledning.
 Eders for Finnmark
 Fr. O. Valton.
 Fast adr.: Boks 64, Hammerfest.

SPREDTE FELTER

Stevne i Enebak.
 Søndag 7. juni hadde vennene
 i Ytre Enebak stevne. Mange til-
 reisende venner var møtt frem i
 det strålende sommervær.
 Første møte kl. 11 ønsket bro-
 der Ersrud alle tilreisende vel-
 kommen og leste Rom. 15. 13.
 Deretter talte br. Hegh fra Josva
 5. 13—15 og stanset særlig ved
 at fyrsten for Herrens her kom-
 mer i rette øieblikk. Fængselsmi-
 sjoner Ingvaldsen talte fra 1.
 Mosebok 22. 14. Han minnet om
 at på offerholden ser vi Herren
 og Herren ser oss. Et budskap i
 tungen og tyding kom med sal-
 velse og kraft. Efter en bonne-
 stund var det pause til kl. 3.
 Br. Ersrud ledet i bønn og red.
 G. Iversen talte om å leve slik at
 vi stadig var i den stilling at Her-
 rens velsignelse kunde hvile over
 oss. Br. Holien talte om Guds nå-
 de og godhet, br. Simar Karlsen
 talte om Guds godhet mot ham
 og Ingvaldsen talte om den for-
 lørne sønn.
 Vi som skulde til Askim måtte
 da reise, men vi er sikker på at
 siste møte blev like velsignet.
 Askim 12/6 36.

byrd og en hel herskare avla sine
 vidnesbyrd om Jesus.
 Budskapet i tungen med tyding
 kom også frem.
 Sdte dag kl. 5:
 talte Hartford over emnet: «Hjer-
 tetts bevarelse» fra Ordsp. 4, 23.
 Kl. 8:
 var det evangelisk møte. Evan-
 gelist Sverre Gustavsen talte fra
 Luk. 9, 28 og Hartford fra Mala-
 kias 3, 10. Om å prøve Gud.
 Så var stevnet over også den-
 ne gang. Vi reiste hjem til hver
 våre hjemsteder med nye oplevel-
 ser og nye tilskyninger til å løpe
 på løpebanen.
 H. W.

På farten

Saltnes, Råde
 Lste pinsedag var det fest på
 «Klippen», Saltnes. Br. Alfred
 Andreassen fra Fredrikstad og
 undertegnede m. fl. vidnet om
 Gud.
Fredrikstad.
 Fredrikstad hadde pinseven-
 nene stevne. Det var en hel skare
 predikanter der. Blandt dem som
 huskes i farten var Hartford, Gu-
 stavsen, Fredolf Johnsen, Alfred
 og Anna Thoresen, Erlend Karl-
 sen, Walther Olsen, Erling Strøm.
 De møtene jeg overvar var gode.

Rygge.

Onsdag var det møte i Rygge.
 Enda det var en travel tid på
 landet, var det nok så bra med
 folk. Det var riktig åpen å vidne
 der. Str. Gronvold var også
 hjemme og vidnet om å ikke stan-
 se på veien, men løpe mot målet.
 Br. Hans Utne m. flere deltok og
 det var riktig velsignet.

Moss.

Torsdag fikk jeg anledning til
 å delta på møte i «Logen», Moss.

Vestby.

På gjennemreise stanset jeg
 og hilste på broder Hegh, som
 bor på lokalet der. Her har de et
 lite lokale og en god virksomhet,
 vistnok. Søstrene Johanna Riple
 og Nelly Thorbjørnsen var der
 og skulde vistnok stanse der en
 tid. Det skulde vært kjært å del-
 tatt på et møte der, men det pas-
 set ikke denne gang.

Ski

Lordag kveld var det misjons-
 møte hos br. Midje, Ski. Det var
 en god stund, og hvilken betyd-
 ning det har å samles slik i bønn
 for misjonsaken vil vi først for-
 stå når den tid kommer at vi skal
 forstå «fullt ut.»

Enebak.

Søndag 7. juni tok br. Aarmo
 mig og br. Hegh med i sin bil til
 Enebak, hvor det var stevne.
 Det blev en deilig tur i den
 strålende sommermorgen. De små
 innsjøer langs veien lå der speil-
 blank og klare som store troll-
 spelte, bjerkens lyse stammer og
 dypprønne løv, sammen med de
 andre lovtreer og med gran og
 furuskog som bakgrunn, åpen-
 barte en farveprakt og en harmo-
 nisk skjønnhet som ingen me-
 sters pensel kan gjengi. Ja, Nor-
 ge er vakkert.
 Fremkommet til stevne blev vi
 ønsket velkommen av broder
 Ersrud og det føltes i sannhet,
 at vi var velkommen. Det var en
 underbar enhet i ånden og en lif-
 lig og god ånd over hele stevnet.
 Av predikende brødre var frem-

mott foruten br. Hegh, Ingvaldsen,
 Oslo, Holien og Karlsen fra As-
 kim. Det var venner fra Eidsvoll,
 Harestua, Oslo, Askim og mange
 flere steder. (Se referat annet
 sted i dette nr.)
Askim:
 Efter eftermiddagsmøte fikk
 jeg bli med br. Dahl i hans bil til
 Askim. Vi hadde møte der kl. 7
 i vennenes nye lokale. Askim er
 et vanskelig sted nu på grunn av
 de forhold som er blitt der, men
 vennene ventor på at Gud skal
 gripe inn. Jeg stanset der tirsdag
 og torsdag. Særlig tirsdagemøte
 var åpent og godt.
 G. I.

Fra Børselv

Misjonsrosten, Sarpsborg.
 «Salig er det folk, hvis Gud
 Herren er. — Fra himlen skuer
 Herren ned — Han gir akt på alle
 deres gjerninger.
 Vi er taknemmelige for å være
 Hans, som har all makten i him-
 len og på jord og får erfare, at
 det går an å tro på Jesus.

Ved Marie Halland har vi mot-
 tatt kr. 100.00 fra avdøde O. Mjel-
 de og vil vi herved kvittere for
 mottagelsen. Med takk til Gud ser
 vi hans godhet gjennom alt og
 tankerne tar sig ofte en tur rundt
 til alle våre kjære venner på de
 forskjellige steder. Vi priser Gud
 for sambåndet og bønn opstiger
 om velsignelse for dere alle. Takk
 for alle bonner og hjelp på de for-
 skjelligste måter.
 Snart er vår arbeidstid slutt.
 Lønner venter. Salig er den som
 er tro inntil enden.
 Kjær hilsen til alle vennen.
 Eders i Jesus.
 Demanda Eilertsen.
 Dorothea Klem.

På reise

Vi har gjort mange reiser med
 Jesus på jord, vi har reist i
 nord og i syd, i øst og i vest;
 men snart skal jeg gjøre en
 himmelsk tur. — Det blir den
 siste reise jeg gjør.
 Alt jeg behøver er ferdig hos
 Gud, og min sangbok jeg legger
 her igjen, og min elskede
 bibel så dyrebar den er. Jeg
 lever den etter mig her.

De første ting er da for evig
 veket bort. — Farvel — farvel du
 jord. (Åpenb. 21: 4). Gud være
 takk!

Med Guds vilje reiste vi til Idd.
 Der var bestemt møte i anledning
 av at datteren i hjemmet hadde
 sin eksaminasjon. Hun hadde gått
 ut religionsundervisningen i den
 frie forsamligen «Salen», Halden.
 Det blev en velsignet fest til
 kropp og sjel. Gud være takk.

Flere brødre fra Halden var
 møtt frem og de sang og spilte
 med liv og lyst, så det var en fryd
 å høre dem.

Br. Ellingsen fra Fossekokka
 talte ut fra Guds ord til folket, ef-
 terpå var det flere som vidnet.

Da vi var invitert til Sverige
 (svenske-helle) reiste vi dit. Også
 der har Herren sine barn, som
 blev glade da de fikk høre det gode
 budskap fra Jesus. Da arbeids-
 ligheten er stor der, er det vans-
 kelig for dem å ha noen så gjer-
 ne de vilde det. Vi var velkom-
 men igjen.

I dette land er der mange for-
 sømte plasser rundt om i avkro-
 kene, hvor de sjelden får høre et
 helt fulltonende evangelium. De

mig Gud
 re når din stemme lyder
 hjerte bever ved ditt bud-
 de fritt når du det høyt
 taushet vil, min Gud!

alg. villig frem å ha
 jeg kan i fullt for-
 og mitt anker kaste.
 jeg vil forfastig gå.

troskap her å bruke
 tiden.
 full av syndens laster
 trygt, midt under
 striden
 kampen ved din arm.

stille i min glede
 i løvsang i min sønn.
 ofte kunden væt;
 dig til himlens borg.

give glad og gjer-
 din neste ha kjær-
 nemmet i det fjær-
 mig dog så nær!

y bestandig bede,
 din Hellig And.
 end, el satans vrø-
 hviler i din hånd
 sendt ved I. S.

KRETSEN

heter

es oprykkelse.

kommet frem,
 ikke, angående
 ter at de hel-

andre spørs-
 eningene del-
 en blir frelst
 g andre me-
 det bli mas-

en av disse
 undertegnede
 har meget
 ke fått noe
 a frelse ef-
 Det som
 ne er eat
 is røst
 et det nåde
 lse i Jesu
 an du bli
 nan kom-
 ge. Hvad
 g vi ber
 fast.
 tror jeg
 rellet og
 ledning
 ikke ta
 forkyn-
 om det
 re da
 re, når
 deres

ig og
 us har
 i me-

?

pet

efal-
 ksp-
 olgt-
 rit-
 til

g.

En underfull oplevelse

I Chelsea, Mass., lever en ung kvinne, hvis navn er Lorella Damon Boinser, som i dagene fra 4. til den 7. juli 1916 hadde en så merkelig erfaring, at det nesten grenser til det utrolige. Hennes sjel var nemlig borte fra legemet i disse tre dage, i hvilke den like-som foretok en vandring i en annen verden og enkelthetene ved denne vandring står klart og tydelig i hennes erindring. Under hennes ånds fraværelse fra legemet som i omtrent 3 døgn hadde liget i en dyp og naturlig søvn. Da vi tror at hennes meddelelse om sin erfaring, således som hun selv har nedskrevet den vil interessere, gir vi følgende utdrag herav, hentet fra «Boston Globe»:

Da jeg søndag aften den 4. juli var kommet i seng var der slik ury i mine tanker, at jeg ikke kunne falle i søvn, nei ikke en gang blundte et eneste øieblikk. Noen minutter før det intraff som jeg nu skal fortelle, hørte jeg klokken slå ett inne i stuen ved siden av soveværelset. Plutselig og uten forutgående varsel så jeg tydelig to vidunderlige vesener flyve hen imot meg gjennom luften. Jeg kan ikke beskrive dem så som jeg gjerne vilde, ti språket fattes uttrykk dertil;

men de bevingede vesener med former som i flere henseender ikke var ulik den fullkomne menneskelige skikkelse og deres ansigter hadde merkeligvis skjønnet. Deres vinger var spredte idet de kom hen imot mig og dog fløi de uten anstrengelse og meget hurtig. Deres armer var utstrakt fremad og deres hender holdt i en sådan stilling som om de var rede til å bære noget. Alt dette så jeg i det øieblikk da de nærmet sig. Det næste øieblikk nådde de min seng og stående hver på sin side la de armene blidt omkring n.ig, og jeg følte som om jeg ble båret i en bærestol av arme. Dette er døden, tenkte jeg og mitt indre ønske var å si farvel til dem som jeg elsket her på jorden. Men jeg kunne ikke tale, og steg meget hurtig opad. Idet vi for gjennem rummet, gav mine ledsagere mig mange underretninger, dog ikke med uttalte ord. Men eftersom jeg var fri for mitt legeme og dets begrensninger, forstod jeg alt hvad de fortalte mig langt bedre enn vi forstår de tydeligste uttalte ord. Jeg vet neppe hvorledes jeg skal forklare hvordan de talte til mig undtagen ved å si at de tanker og sannheter som de ønsket å meddele mig syntes overført fra deres bevissthet til min likesom gjennom telegraf, og alt hvad jeg således fikk vite av dem gjorde et så sterkt og klart inntrykk på min ånd, at intet noensinne kan utskille det av min erindring.

Vi vandret nu videre avsted med stigende hurtighet gjennom den første, annen, tredje og fjerde sirkel, og i ingen av dem så jeg annet enn myriader av skjønne engler og det vidunderlige lys som var forskjellig i de forskjellige sirkler. I den femte sirkel beveget vi oss gjennom en uhyre region av underskjønt galaktisk lys i den dybeste taushet. Til sist stanset mine ledsagere og syntes å hvile på noget der lignet en bløt, gylden sky, hvorpå de bad mig skue i alle retninger. Jeg adlød og vidunderlig var i sannhet det syn som jeg så. Alle grenser for mitt åndelige syn må her ha vært fjernet, ti i de korte tidsrum i hvilket vi hvilte, så jeg flere vidunderlige ting enn jeg kan omtale i 10,000 år og hvilket det ikke står i min makt å beskrive. Jeg så andre kloder eller verdener bevege sig gjennom livet. Hundreder, tusener, ja millioner av dem syntes det, og dog så jeg dem alle.

Stevne

Forsamlingen på «Betels», Storsteinnes i Balsfjord avholdt stevne søndag den 5. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 20.

Stevne

Vennene på «Eben-Eser» Strømmen, Rossfjord innbyr til stevne i forbindelse med 10 årsfest søndag den 12. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 20. Man melder sig til Søren Erik-sen.

For vennene
Henrik Ellertsen.

Mine ledsagere begynte nu å tale om Gud Fader, alles skaper og om hans sønn Jesus Kristus, som i sannhet er alle menneskers gjenløser. Det eneste skriftsted de nevnte under vår samtale var dette: «Og jeg, når jeg blir oppløst fra jorden, vil jeg dra alle til mig». Vi nådde nu den siste og syvende sirkel som omgir den allmektiges trone og de saliges bolig. I det vi tråtte inn i den, stanset mine ledsagere mig og bad mig se fremad. Det som her møtte mitt blikk, det formår intet menneskelig språk å beskrive. Ubeskrivelig skjønne egne lå her i det fineste rosenfarvede lys. Utallige engle fløi hit og dit, enhver av dem utførende en kjærlighets misjon, og de utførte all sin gjerning til Guds velbehag.

Gjennom underskjønne landskaper gikk vår vei. Skjønne trær, planter og busker såes hist og her og stadig klang den yndigste sang og musikk i våre ører. Jeg så nu også første gang under min vandring vesener av samme art som jeg selv var, ikkløst åndelige legemer. De lignet ikke hinannen mere enn de mennesker som man møter på en beferdet gate i en av de store byer; men de var alle vakre og fullkomne, samt lykkeligere enn den høieste jordiske lykke kan gjøre noen.

Jeg så også noen av mine hjem-gagne slektninger og venner og de gjenkjente mig, smilte til mig samt nevnte mitt navn, således som de pleiet å gjøre det mens de levte. Jeg lengtet meget efter å gå ned og tale med dem, men det kunne ikke tillates, fordi jeg ennå ikke helt var avklædt forkrenkeligheten.

Efter at jeg i noen tid hadde betraktet mine venner og gledet mig over fullkommen lykke, fortsattes vandringen inntil englene sa: «Hvil, hvil! Nu har du nådd din reises mål. Du står nu foran Guds trone, skjont du ikke kan se ham, ti ingen kan se ham, men du er omgitt av hans herlighet og i hans nærværelse». Men Kristus! sa jeg, kan jeg ikke få min gjenløser å se bare et eneste øieblikk? O, er det mulig forund mig denne nåde. De svarte mig ikke, men plutselig følte jeg som et dekke blev borttatt fra mine øine og jeg så atter den blennende glans, Guds herlighet, og mitt ut av denne herlighet viste der sig et kort øieblikk et ansikt og en skikkelse som jeg ikke tør prøve å beskrive. Menneskelige ord er ikke store eller høie eller rene nok dertil. I dette øieblikk så jeg ham og det var ikke nødvendig at noen skulde fortelle mig at det var Kristus. Ti siden han påtok sig menneskelig skikkelse for menneskenes skyld, bærer han den fremdeles, og gjennem den skinner hans guddommelighet.

Ja, jeg så ham og han så mig. Og i dette blikk leste og forstod jeg mere enn jeg noensinne kan utsi. Det fortalte mig om en kjærlighet så ren, så hellig og så grenseløs, at den omfatter hele verden fra den største til den minste. Det fortalte mig også at jeg skulde vende tilbake til jorden, virke for andres velferd og at jeg må sprede den sannhet og

Apollo

er navnet på den ideelle skokrennen er lett å pusse, og gir skotoj en varig glans.

de lys som jeg kjenner. Men sist og best gav de mig forsettelse om den nødvendige styrke dertil, og hans velsignelse dalte ned over mig.

«Vend tilbake!» led nu befalingen, og understøttet av englene dalte jeg derpå med en ufattelig urtighet og uten stans ned til jorden. Bare få øieblikk henrandt fra jeg forlot de himmelske egne og til min sjel var forenet med mitt legeme syntes det mig.

Jeg vet at hvad jeg så og hørte var sannhet og virkelighet, og jeg vil være inderlig lykkelig om jeg får lov å vidne derom for verden.

Innsendt.

Verdensutviklingen

Forts. fra 1. side.

Den menneskelige fornuft ser på den syke og lidende verden på samme måte som ethvert normalt menneske vil se på en av sine kjære, som lider av en alvorlig sykdom. Man følger spent med i sykdommens utvikling, den ene dag med håp og den annen dag med fortvilelse. Opfatningen av stillingen er til enhver tid beroende av tilstanden i øieblikket. Når feber brenner og smertene bryter i det syke legem blir alt så mørkt og fortvilet, men så snart de voldsomme anfallet er overstått, vokser håpet igjen.

Anderledes er det med den erfarne læge som kjenner sykdommens gang. Han ser også feberkurvens svingninger og den stadige omskiftning mellom smerter og lidning, men han lar sig ikke forvirre av en tilsynelatende bedring eller forverring av patientens tilstand. Han har et ganske annet overblikk over sykdommens utvikling. Selv om den enkelte tilfeller kan bli langvarig, er han som regel istand til å spore en opadgående eller nedadgående tendens i dens utvikling. Han har betingelser for å kunne danne sig en mening om hvorvidt sykdommen er til liv eller til død.

Dette overblikk over verdensutviklingen er det den guddommelige åpenbaring gir oss, og det tilegnes ved tro — tro på bibelens beretning om alle tings begynnelse — tro på dens forklaring angående alle tings utvikling — og tro på dens åpenbaring angående alle tings ende.

S.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN, Pløensgt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo. God middag,

Kaffe og smørbrød.

Rimelige priser.

«GLOMMEN»S TRYKKERI SARPSBORG

Stevne

i Vestre Gran, Hadeland søndag 5. juli. Alle venner hjertelig velkommen.

Lars Falan.

Stevne

på Aasheim Bedehus søndag den 5. juli. Predikende brødre: Dammen og lærer Andersen med flere. Møter kl. 11, 3 og 6. Alle velkommen i Jesu navn.

Vennestevne

avholdes på «Klippen» Salte søndag den 5. juli, hvortil er hjertelig velkommen. Flere tilreisende predikende brødre deltar.

Møter kl. 11, 3 og 6. For menigheten

Lars Lervik.

Stevne

i Fremtiden, Askim lørdag 2 og søndag 26. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 8. Søndag møter kl. 11, 3 og 6. Venner fra fjern og nær velkommen.

For vennene
O. Falk.

Stevne

i Betania, Rygge, søndag 5. august.

Møter kl. 11, 4 og 7. 7 manns musikk fra H. den deltar. Alle velkommen.

For menigheten
Hans Utne.

Vennestevne.

Vennene i Honningsvåg, Finmark, innbyr til et frivillig evangelisk stevne søndag 6. 30. august.

Stevnet begynner lørdag 20 på baptistlokalet «Betanien». Enhver der ønsker å delta velkommen i Herrens navn. Innmeldelse kan sendes til maker N. Pedersen eller dertegnede.

For vennene
Johan Larsen.

Konferanse.

I forbindelse med vennestevnet i Honningsvåg sist i august, vil der bli avholdt en konferanse fra tirsdag 6. første september og tre dager fremover, for de predikanter og eldste brødre Nord-Norge.

Vennene på stedet har villigst stillet sig til tjeneste med hensyn til innkvartering.

Man melder sig til Jobb Larsen Honningsvåg.

Vi henstiller til vidnene, de ste brødrene og tilsynsmenter gjøre hvad de kan for å delte.

Oskar Henrik Ellertsen.

Vennestevne

holdes hos Johan Bredtholm Rakkedal søndag 21. juli.

Møter kl. 11, 3 og 6. G. Iversen, O. Karlsen med Strengemusikken fra sjonshuset, Sarpsborg syng og spiller.

Mat medtas. Melk og fæes kjøpt på stedet. Alle velkommen.